

РЕШЕНИЕ

№ 5221

гр. София, 04.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 24.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1878** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. Г. А. срещу заповед № з – 1234 от 09.12.2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Охрана”, с която на основание чл.226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че не е извършил твърдяното дисциплинарно нарушение, тъй като през периода 19.10 -10.11.2011 г. в ОД „Охрана” – Б. няма изграден склад за съхранение на огнестрелните оръжия, както и че през този период на него не му е възлагано с изрична заповед правомощието да осъществява контрол върху оръжейния склад и по-конкретно върху сдаването и приемането на оръжието в ОДЧ. Иска се отмяната на обжалвания административен акт.

Ответната страна – главният директор на Главна дирекция „Охрана”, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят заема длъжността началник на сектор „Охрана на сгради” в Областно

звено „Охрана” - Б. към Главна дирекция „Охрана”, категория В – главен инспектор. С докладна записка № 2742 от 28.10.2011 г. от гл. инсп. Г. И. – врид директор на Областна дирекция „Охрана” – Б. до главния директор на ГД „Охрана” са изнесени данни, че на 28.10.2011 г. в V РУП – ОД на МВР Б. е доведен като заподозрян извършено престъпление (въоръжен грабеж) М. А. А. на длъжност „сътрудник по охраната” в ОД „Охрана” – Б., като по случая е образувано сл. дело № 115/28.10.2011 г. по описа на ОСЛО при ОП Б.. Посочено е, че на посочената дата М. А. е в полагаем платен годишен отпуск за времето от 19.10.2011 г. до 10.11.2011 г. вкл. и към 27.10.2011 г. не е предал за съхранение служебното си оръжие. Пистолетът е предаден лично от А. в ОДЧ на ОЗ „Охрана” – Б. в 06.50 часа на 28.10.2011 г.

С докладна записка рег. № 2870 от 08.11.2011 г. на врид директор на ОД „Охрана” – Б. е посочено, че С. А. – началник на сектор „Охрана на сгради” в ОД „Охрана” – Б. не му е докладвал по надлежния ред и не е предприел необходимите мерки за установяването на пол. М. А..

Със заповед № 3 – 1174 от 24.11.2011 г. на главния директор на ГД „Охрана” е наредено да се извърши служебна проверка срещу действията на главен инспектор С. Г. А. – началник на сектор „Охрана – сгради” ОЗ „Охрана” – Б. към ГД „Охрана” относно постъпили данни на неупражнен контрол над подчинения си служител полицаи М. А. А., който не е изпълнил заповед № 3 – 53 от 03.07.2003 г. за разпределението, воденето на отчетността и съхранението на въоръжението и боеприпасите в ГД „Охрана” и окръжно рег. № 5124 от 28.07.2010 г.

В хода на дисциплинарното производство са снети писмени обяснения от служителите – полицаи М. А. – сътрудник по охраната в ОД „Охрана Б., полицаи Д. Я. К. – инспектор по конвоирането в ОД „Охрана” – Б., полицаи Р. С. С. – сътрудник по охраната в ОД „Охрана” – Б., полицаи Я. М. Я. – сътрудник по охраната в ОД „Охрана” – Б., полицаи М. Щ. Щ. – сътрудник по охраната в ОД „Охрана” – Б..

Служителят С. А. е дал писмени обяснения рег. № 3133 от 29.11.2011 г., с които дисциплинарно –наказващият орган е запознат съгласно резолюция на 07.12.2011 г.

В справка рег. № 7065 от 07.12.2011 г. на комисията за извършване на проверка съгласно заповед № 3 – 1174 от 24.11.2011 г. са отразени резултатите от нея, като в е прието, че във връзка с изпълнение на Окръжно № 5124 от 28.07.2010 г. гл.инспектор С. А. в качеството му на началник сектор е допуснал дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.224, ал. 2, т. 1 и т. 2, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения, произтичащи от разпоредбите на окръжно № 5124/2010 г. , като не е упражнил контрол върху подчинения му служител М. А., същия да предаде числящите му се оръжие и боеприпаси за временно съхранение при излизането му в полагаем отпуск. Със справката е направено предложение на С. А. – началник сектор „Охрана сгради” в ОД „Охрана” – Б. да му бъде наложено дисциплинарно наказание – „порицание” за срок от една година.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената в настоящото производство заповед рег. № 3 1234 от 09.12.2011 г. от главния директор на ГД „Охрана”, с която на С. А. – началник сектор „Охрана сгради” в ОД „Охрана – Б.” е наложено дисциплинарно наказание – „порицание” за срок от една година. В заповедта е отразено, че служителят А. не е упражнил контрол над подчинения му служител М. А. за изпълнение на разпоредбите на окръжно № 5124 от 28.07.2010 г., а именно – преди излизането на служителя А. в отпуск да предаде числящото му се служебно оръжие с боеприпасите за него за временно съхранение в областната

дирекция. Прието е, че това задължение за служителя А. произтича от статута му на пряк ръководител съгласно длъжностната му характеристика и разпоредбата на чл.222 от ППЗМВР.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на служителя на 14.12.2011 г. Установява се, че С. А. е подал жалба до министъра на правосъдието с вх. № 42 от 03.01.2012 г. с дата на пощенското клеймо – 27.12.2011 г. срещу процесния административен акт. Жалбата заедно с преписката по издаването на обжалваната заповед е изпратена в горестоящия административен акт с писмо вх. № 92-10-2 от 06.01.2012 г. Със заповед № ЧР – 03-001 от 24.01.2012 г. на министъра на правосъдието е отхвърлена жалбата на С. А. срещу заповед № з -1234 от 09.12.2011 г. Заповедта е съобщена на лицето на 01.02.2012 г. и същият е упражнил правото си на жалба срещу административния акт по съдебен ред с вх. № 13 от 15.02.2012 г. с дата на пощенското клеймо – 14.02.2012 г. Жалбата е процесуално допустима, като настоящият съдебен състав е обвързан от определение № 10481 от 17.07.2012 г. по адм. дело № 8206/2012 г. по описа на Върховен административен съд, Пето отделение. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

При преценка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали административния акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е законосъобразността на заповед рег. № з 1234 от 09.12.2011 г. от главния директор на ГД „Охрана”, с която на основание чл. 393, ал. 2 от ЗСВ, чл. 228, т. 3 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР на С. А. – началник сектор „Охрана сгради” в ОД „Охрана – Б.” е наложено дисциплинарно наказание – „порицание” за срок от една година.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност съгласно чл.393, ал. 2 от ЗСВ и чл. 9, ал. 3, т. 15 от Устройствения правилник на Главна дирекция „Охрана” при МП.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, които да засягат правото на защита на наказаното лице. Спазена е нормата на чл.229, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В настоящия случай оспорващият е дал писмени обяснения с рег. № 3133 от 29.11.2011 г., с които дисциплинарно-наказващият орган е запознат на 07.12.2011 г. съгласно поставената върху тях резолюция.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон. Не е доказано извършването на твърдяно от дисциплинарно наказващия орган нарушение на служебните задължения, а именно: липса на осъществен контрол от страна на жалбоподателя като пряк ръководител над подчинения му служител полицай М. А. същият да предаде преди излизането си в отпуск числящото му се служебно оръжие с боеприпасите за него и временно съхранение в ОД „Охрана” – Б..

Не е спорен фактът, че полицай М. А. е излязъл в полагаем годишен отпуск за времето

от 19.10.2011 г. до 10.11.2011 г., като същият е предал оръжието си за съхранение едва на 28.10.2011 г. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят А. е бил в годишен платен отпуск, считано от 24.10.2011 г. до 14.11.2011 г. Съгласно длъжностната характеристика рег. № 2988 от 28.04.2009 г. за длъжността „началник на сектор” Охрана на сгради” в ОЗ „Охрана” към ГД „Охрана” е посочено, че служителят А. е категория „В” – главен инспектор и същият организира, координира и контролира дейността на служителите по направление на дейност от ОЗ „Охрана” в осъществяването на дейностите по охрана на съдебните сгради. В раздел IV „Преки задължения” от длъжностната характеристика, т. 3 е посочено, че служителят осъществява помощ и контрол върху дейността на служителите от областното звено по направление на дейност охрана на сгради, като: а) предприема мерки за правилното разпределяне и ефективното използване на силите и средствата; б) разпределя текущите задачи с оглед постигане на максимална ефективност, бързина и качество при изпълнението им. В т. 12 е отразено, че служителят на посочената длъжност осигурява непрекъснато управление на подчинените му служители при изпълнение на служебните им задължения и предлага конкретни мерки за отстраняване на констатираните нередности.

Според дисциплинарно-наказващия орган жалбоподателят не е осъществил контрол над подчинения си служител последният да предаде служебното си оръжие и боеприпасите към него преди излизането му в отпуск, което произтичало от статута на пряк ръководител съгласно длъжностната му характеристика и разпоредбата на чл.222 от ППЗМВР.

Видно от съдържанието на длъжностната характеристика, връчена на оспорващия в нея не е записано задължение за осигуряване на контрол върху подчинените му служители по направление на отчитане на повереното им служебно оръжие и боеприпаси към него при отпуск. Съгласно т. 1 на Окръжно рег. № 5124 от 28.07.2010 г. при излизане в полагаем годишен отпуск и при напускане на страната служителите следва да предават зачислените им огнестрелни оръжия и боеприпаси за временно съхранение в оръжейните складове на звената. Съгласно цитираното окръжно на началниците на Областните звена „Охрана” е вменено задължение да разяснят пред служителите нормативните изисквания, уреждащи реда за употреба, съхранение и носене на зачисленото им служебно оръжие. От доказателствата по делото не се установява да е било определено конкретно длъжностно лице, което да отговаря за изпълнението на разпореждането по т. 1. Посочено е, че възложените задачи определените длъжностни лица трябва да изпълняват под прякото ръководство и контрол на началниците на Областните звена „Охрана” към ГД „Охрана”. Съгласно писмо рег. № 5875 от 12.10.2011 г. от главния директор на ГД „Охрана” до директора на ОД „Охрана” – Б. е посочено, че в срок до 30.11.2011 г. следва да се предприемат мерки за оборудване на помещение за съхранение на въоръжение и боеприпаси в съответствие с „Изисквания към оръжейни стаи, складове и хранилища за съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси”, утвърдени с окръжно № 5995 от 07.10.2008 г. и е указано за изпълнение на задачата да се докладва писмено в ГД „Охрана”, като заедно с това да се предложи служител от звеното за материално-отговорно лице по въоръжението. Със заповед № з – 313 от 25.11.2011 г. на врид директор на ОД „Охрана” – Б. е наредено, считано от 25.11.2011 г. да се води дневник на служителите в отпуск за отчитане на предаденото оръжие в касата на ОДЧ при ОД „Охрана”, като контролът по изпълнението е възложен на гл. инсп. С. А.. Със заповед № з – 315 от

29.11.2011 г. на врид директор на ОД „Охрана” – Б. е наредено определеното място за временно съхранение на числящото се късо огнестрелно оръжие (пистолети) на служителите при излизане в платен или неплатен отпуск, болнични или пътуване в чужбина да бъде метална каса, находяща се в ОДЧ при ОД „Охрана” – Б. и отговорността по приемането, съхраняването и предаването на оръжието се възлага на дежурния служител по ОДЧ, а общ контрол по изпълнението на заповедта се възлага на жалбоподателя. С рег. № 3034 от 25.11.2011 г. са утвърдени правила за изпълнение на служебните задължения на персонала за физическа охрана на пост № 5 – ОДЧ в ОД „Охрана” – Б., изготвени от гл.инсп. А., след като са му възложени функции по контрола за отчитане и съхранение на служебното оръжие и боеприпасите към него. С докладна записка с рег. № 3132 от 29.11.2011г. от инсп. Д. К. – инспектор Конвоиране в ОД „Охрана” – Б. служителят заявява, че когато даден служител от конвойния наряд излиза в отпуск, К. се подписва на заявлението и го предупреждава последния работен ден да сдаде оръжието в ОДЧ. Според обясненията на К. дежурните в ОДЧ следят за това дали оръжието и средствата за връзка се сдават и докладват при констатирани нарушения, като същият поддържа, че до датата на изготвяне на докладната записка не му е било докладвано за невъзврат пистолет от страна на служител по линия на конвоиране. С докладни записки рег. № 3135 от 29.11.2011 г. от полицаи Р. С. и рег. № 3137 от 29.11.2011 г. от полицаи Я. Я. служителите поддържат, че контрол относно изпълнението на окръжно № 5214 от 28.07.2010 г. не им е възлаган, а само устно им е разпоредено да следят за изпълнението му.

Следователно, до датата на твърдяното нарушение (19.10.2011 г. – датата, на която полицаи М. А. е излязъл в отпуск) не са били утвърдени правила, не е било определено място, както и не е имало изрично определен служител, на който да е възложено осъществяването на контрол по предаване на служебното оръжие и боеприпасите към него от служителите в ОД „Охрана” – Б. при излизането им в отпуск. Едва след извършването на твърдяното дисциплинарно нарушение с цитираната заповед рег. № з – 315 от 29.11.2011 г. на врид директор на ОД „Охрана” – Б. това задължение е вменено на гл.инсп. С. А.. Този факт е отчетен в справката относно резултатите от извършена проверка рег. № 7065 от 07.12.2011 г. (на л. 48 от делото) и в заповедта на горестоящия орган, с която е отхвърлена жалбата на служителя срещу оспорения административен акт.

Отделно от гореизложеното следва да се посочи, че за времето от 24.10.2011 г. до 11.11.2011 г. оспорваният е бил в платен годишен отпуск и не е изпълнявал служебните си задължения. Следователно, до датата 29.11.2011 г. в ОД „Охрана” – Б. не са били определени служители, които да контролират изпълнението на окръжно № 5124 от 28.07.2010 г., а освен това се установи по категоричен начин, че до 25.11.2011 г. не е имало и метална каса, в която да се съхраняват оръжията и боеприпасите. От същата дата е разпоредено да има и отчет на предаваните и съхранявани оръжия и боеприпаси чрез водене на дневник. Към датата на нарушението за оспорвания не е било вменено задължение или функция да контролира сдаването и приемането на оръжие при ОДЧ на служителите, излизачи в отпуск, нито да осъществява контрол върху дейността на оръжейния склад, какъвто не е имало. Такива задължения няма заложени в приетата по делото длъжностна характеристика за длъжността, заемана от жалбоподателя. Не се установява към датата на твърдяното нарушение на оспорвания да са възложени функции във връзка с прилагането на окръжно № 5214 от 28.07.2010 г., а такива са му възложени след тази дата, поради което в разрез със закона с

оспорената заповед е прието извършването на дисциплинарно нарушение от гл. инсп. С. А..

От друга страна, съдът констатира, че като материалноправно основание за издаване на заповедта са посочени нормите на чл.224, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР, съгласно които следва да са налице две нарушения: първото – неизпълнение на разпоредбите на закона и подзаконовите нормативни актове; и второто – неизпълнение на служебните задължения. Според органа А. не е изпълнил разпоредбите на ЗМВР и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове и заповедите на ръководството на ГД „Охрана”. В заповедта не е отразена коя норма от ЗМВР и от кой подзаконов нормативен акт е нарушена от санкционираното лице, респ. коя заповед на ръководството на ГД „Охрана” не е била изпълнена. Органът не е посочил кое конкретно служебно задължение, описано в длъжностната характеристика на жалбоподателя не е било изпълнено. Касае се за две самостоятелни основания за реализиране на дисциплинарна отговорност, като тяхното приложение следва да бъде надлежно обосновано. В процесния случай това императивно изискване не е спазено.

Съдът намира, че е нарушена и нормата на чл. 229, ал. 4 от ЗМВР, предписваща задължението на дисциплинарно-наказващия орган да събере и оцени всички доказателства. Изготвените след датата на нарушението и до датата на издаване на обжалвания административен акт заповеди и правила, отнасящи се до организацията по контрола и отчитането на служебното оръжие в ОД „Охрана” – Б. при ползване на отпуск от служителите, не са отчетени от дисциплинарно-наказващия орган въпреки относимостта им към твърдяното дисциплинарно нарушение. Това е рефлектирало върху преценката на органа относно наличието на дисциплинарно нарушение и е довело до формиране на извод в нарушение на материалния закон.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. Г. А. заповед № з – 1234 от 09.12.2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Охрана”, с която на основание чл.226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия съдебен акт.

СЪДИЯ: